

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi P. Ś. i B. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
VI ACa 391/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 9 grudnia 2025 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem oznaczonym datą 19 grudnia 2024 r. P. Ś. i B. S. (dalej: „Skarżący”) reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika r.pr. M. D. złożyli skargę na przewlekłość postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI ACa 391/23.

Zarządzeniem z 6 maja 2025 r. pełnomocnik Skarżących został wezwany do uzupełnienia braków fiskalnych skargi na przewlekłość postępowania poprzez uiszczenie opłaty w wysokości 400 zł w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem dorzucenia skargi.

Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych zostało doręczone pełnomocnikowi Skarżących 12 maja 2025 r., a termin do usunięcia braków upływał 19 maja 2025 r.

Do chwili obecnej braki formalne skargi nie zostały uzupełnione.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023 r., poz. 1725, dalej jako: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 u.s.p.p., skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Natomiast na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 u.s.p.p. skarga podlega stałej opłacie w wysokości 200 zł, a jeśli skargę wniosło kilka osób, każda z nich uiszcza opłatę oddzielnie.

Jak stanowi art. 8 ust. 2 u.s.p.p., w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Stosownie zaś do art. 397 § 3 k.p.c. do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym. Zgodnie z art. 373 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca apelację spóźnioną,

nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie.

Jak wskazano powyżej, pełnomocnik Skarżących został wezwany do uzupełnienia braków formalnych skargi, których to braków ostatecznie nie uzupełnił w zakreślonym przez Sąd Najwyższy terminie, dlatego też wniesiona przez niego skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI ACa 391/23 podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p. orzekł, jak w sentencji.

[r.g.]